

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan levende forestille mig et møde i Venstres folketingsgruppe, hvor de har diskuteret, om de skulle nære store forventninger til min tale eller små forventninger til min tale. Fru Rikke Hvilshøj og hr. Kristian Jensen kan jo prøve at blive enige.

Men fru Rikke Hvilshøj havde store forventninger. Så har hun nøjagtig den følelse, som alle de der mennesker ude i samfundet har, når de har hørt, hvad Venstre siger, og set Venstres og De Konservatives finanslovsforslag. De har vældig skuffede forventninger.

Forskellen er, at vi fra Socialdemokratiets side ikke har lovet, at vi ville komme med et alternativt finanslovsforslag ved førstebehandlingen.

Det har vi faktisk ikke opereret med, men det er jo til gengæld ikke ensbetydende med, at vi ikke har udtalt os eller leveret noget på skrift.

Kl. 14.00

Jeg synes, det er trist, hvis det er så ringe, som fru Gitte Lillelund Bech antyder, at hun ikke har haft lejlighed til på skrift at se noget som helst om indsatsen med hensyn til erhvervsskolerne. Jeg kan henvise til, at der er udkommet et større oplæg fra Socialdemokratiets side. Her opererer vi med uddannelse som et af indsatsområderne, og vi opererer med børns opvækst, boligbyggeri, gode arbejdspladser og en indsats for, at det er et fælles socialt ansvar. Det er 200 mio. kr. i 2003, stigende med 200 mio. kr. årligt. Det kunne fru Gitte Lillelund Bech sagtens have læst sig til.

Så er fru Rikke Hvilshøj ked af, at det, jeg har sagt, sådan set er en anmeldelse af regeringens finanslovsforslag. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at det sådan set er meningen med førstebehandlingen af regeringens finanslovsforslag. Men for at det ikke skal være helt kedeligt det hele, og det ville det jo være, hvis man kun talte om regeringens finanslovsforslag, har jeg gjort ret grundigt rede for de fem hovedprioriteringer, Socialdemokratiet lægger op til, og som vi lægger meget vægt på at kunne komme til forhandlinger med regeringen om.

Jeg savner et svar fra de tre glade eller skuffede ordførere om, hvad det er, regeringen så gerne vil forhandle om, af de emner, vi rejser.

Så vil jeg gerne til sidst sige til hr. Kristian Jensen om satspuljen: Fordi en bevilling for en satspuljeaftale løber ud, er det jo ikke ensbetydende med, at regeringen ikke kan sige, at man faktisk gerne vil bruge penge til det område, at man vil prioritere det enten i forbindelse med fi-

nanslovbevillingen eller i forbindelse med satspuljebehandlingen. Men dér kan vi måske få et klart svar på, om Center for Voldtægts- og Voldsofre indgår i regeringens prioritering af satspuljen. Det ville være fint, det vil den gøre i vores.

Så med hensyn til finansiering: Hr. Kristian Jensen kan være helt tryk. Vi kommer ikke til at tale med regeringen om noget som helst, uden at regeringen får kendskab til, hvad vi har af finansieringsforslag. Jeg skal ikke udelukke, at Venstres ordfører muligvis også finder frem til et skrift om finansiering, men vi skal i hvert tilfælde sørge for, at befolkningen får kendskab til, hvad vi har af finansieringsforslag. Vi kommer til forhandlingerne med mere finansiering, end der er brug for.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Socialdemokratiet har ikke kalkuleret med at lave et finanslovsforslag op til førstebehandlingen. Nej, det kan vi jo så konstatere. Vi kan også konstatere, at det vel næsten er historisk, at det største oppositionsparti ikke kan levere et finanslovsforslag. Og i den forbindelse kan man jo så kvittere både SF og De Radikale og andre for, at det har de så kunnet finde tid til.

Skabte forventninger: Hvis jeg lige går ned over noget af det, som jeg sådan umiddelbart kan huske fra sommeren at Socialdemokratiet har stået meget hårdt på, så er det jo boliger. Det er noget med 25.000 om året, der skal bygges. Hvor skal pengene komme fra? Det er mange. Kan samfundsøkonomien overhovedet holde til det?

Så er der naturreformen, som fru Pia Gjellerup nævnte. Den er heller ikke finansieret noget sted. Så er der uddannelsesområdet – ingen finansiering. Børnekostpulje, Måltidets Hus og Rådet for Større Madkvalitet skal også tilbage i folden. Det er 123 mio. kr. Det er ikke finansieret.

Når jeg hører på den megen klage over regeringens politik for ulandsbistanden, kan jeg forstå, at Socialdemokratiet vel vil hæve den til 1 pct. af BNI. Der skal også findes penge til det. Hvor vil de komme fra? Kulturbesparelser skal tilbage. Hvor skal de penge komme fra?

Endelig har vi hørt skatteordføreren for Socialdemokratiet barsle med, at nu skal der komme en skattereform; nu kommer Socialdemokratiet med skatteplaner, og de skal få skatten ned.